

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: VAR, Srl, Azienda Trasporti Milanesi SpA (ATM)

Tuženik: Iveco Orecchia SpA

Izreka

Članak 34. stavak 8. Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga treba tumačiti na način da, kad tehničke specifikacije u dokumentaciji za nadmetanje upućuju na određeni žig, podrijetlo ili proizvodnju, naručitelj mora od ponuditelja zahtijevati da već u svojoj ponudi podnese dokaz o jednakovrijednosti ponuđenih proizvoda i onih utvrđenih u navedenim tehničkim specifikacijama.

(¹) SL C 168, 19. 5. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 11. srpnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. protiv Rajavartiolaitos

(Predmet C-15/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Konvencija iz Montego Baya — Članak 220. stavak 6. — Ovlasti obalne države — Nadležnost Suda da tumači odredbe međunarodnog prava — Direktiva 2005/35/EZ — Onečišćenje s brodova — Članak 7. stavak 2. — Konvencija Marpol 73/78 — Ispuštanje nafte u isključivom gospodarskom pojasu sa stranog broda u tranzitu — Okolnosti u kojima obalna država može poduzeti mjere protiv stranog broda — Sloboda plovidbe — Zaštita morskog okoliša — Velika šteta ili opasnost od velike štete obali, povezanim interesima ili bilo kojim drugim bogatstvima u teritorijalnom moru ili isključivom gospodarskom pojasu — Jasan i stvaran dokaz)

(2018/C 319/06)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Tuženik: Rajavartiolaitos

Izreka

1. Članak 220. stavak 6. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora, potpisane u Montego Bayu 10. prosinca 1982., i članak 7. stavak 2. Direktive 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju mora s brodova i uvođenju sankcija za kažnjiva djela, kako je izmijenjena Direktivom 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009., treba tumačiti na način da izraz „jasni i stvarni dokazi” odnosno „jasni, objektivni dokaz” u smislu tih odredbi podrazumijeva ne samo počinjenje prekršaja nego i dokaz o posljedicama tog prekršaja.

2. Izraz „obala ili povezani interesi” odnosno „obala ili s tim povezani interesi” iz članka 220. stavka 6. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora i članka 7. stavka 2. Direktive 2005/35, kako je izmijenjena Direktivom 2009/123, treba tumačiti na način da u pravilu ima isto značenje kao i izraz „obale ili interes[i] u vezi s njima” iz članka I. stavka 1. i članka II. stavka 4. Međunarodne konvencije o intervenciji na otvorenom moru za slučaj nesreće koja uzrokuje ili bi mogla uzrokovati zagađivanje naftom, sklopljene u Bruxellesu 29. studenoga 1969., s obzirom na to da se navedeni članak 220. stavak 6. primjenjuje i na neživa bogatstva teritorijalnog mora obalne države i na sva bogatstva njezina isključivog gospodarskog pojasa.
3. Članak 220. stavak 6. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora i članak 7. stavak 2. Direktive 2005/35, kako je izmijenjena Direktivom 2009/123, treba tumačiti na način da bogatstva teritorijalnog mora ili isključivog gospodarskog pojasa obalne države u smislu tih odredbi uključuju vrste koje se mogu loviti, ali i žive vrste koje su s njima udružene ili o njima ovise, poput biljnih i životinjskih vrsta koje im služe za prehranu.
4. Prilikom primjene članka 220. stavka 6. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora i članka 7. stavka 2. Direktive 2005/35, kako je izmijenjena Direktivom 2009/123, te posebno prilikom ocjene posljedica prekršaja, kako se definiraju u tim odredbama, u pravilu ne treba voditi računa o pojmu „znatno onečišćenje” iz članka 220. stavka 5. te konvencije.
5. Prilikom ocjenjivanja posljedica prekršaja, kako su definirane u članku 220. stavku 6. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora i članku 7. stavku 2. Direktive 2005/35, kako je izmijenjena Direktivom 2009/123, treba uzeti u obzir sve indicije koje omogućuju dokazivanje činjenice da je uzrokovana šteta ili opasnost od štete za dobra i povezane interese obalne države te ocjenjivanje značaja štete koja je uzrokovana ili prijeti da bude uzrokovana tim dobrima ili interesima, vodeći računa osobito o:
 - kumulativnom značaju ugrožavanja više ili čak svih tih dobara i povezanih interesa te razlikama u osjetljivosti obalne države s obzirom na ugrožavanje različitih dobara i povezanih interesa;
 - negativnim posljedicama ispuštanja za navedena dobra i povezane interese koje je moguće predvidjeti ne samo na temelju dostupnih znanstvenih podataka već i na temelju vrste jedne ili više štetnih tvari sadržanih u konkretnom izljevu te obujma, smjera, brzine i trajanja širenja tog izljeva.
6. Posebne geografske i ekološke značajke te osjetljivost područja Baltičkog mora imaju utjecaj na uvjete primjene članka 220. stavka 6. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora i članka 7. stavka 2. Direktive 2005/35, kako je izmijenjena Direktivom 2009/123, kada je riječ o definiciji i kvalifikaciji prekršaja te, iako ne automatski, ocjeni razmjera štete koju je taj prekršaj prouzročio dobrima i povezanim interesima obalne države.
7. Članak 1. stavak 2. Direktive 2005/35, kako je izmijenjena Direktivom 2009/123, treba tumačiti na način da državama članicama ne omogućava da odrede strože mjere, u skladu s međunarodnim pravom, od onih predviđenih člankom 7. stavkom 2. te direktive, kad se on primjenjuje, s obzirom na to da su obalne države ovlaštene poduzeti druge mjere domet kojih je istovjetan onima predviđenima navedenim člankom 220. stavkom 6.

(¹) SL C 86, 20. 3. 2017.